

Jože Možina na Zborovanju za pravično Slovenijo v organizaciji Civilne družbe za pravično Slovenijo, Slomškov trg v Mariboru, 6. julija 2014

Dragi rojaki, v imenu Civilne družbe za pravično Slovenijo srčno pozdravljeni, Mariborčani in vsi, ki delite z nami ta sončen dan!

Veseli smo našega zborovanja, saj smo Slovenci v zgodovini vedno na ta način dosegali nacionalno emancipacijo in demokratični vzgon. **Ustanovitev in prvo zborovanje Civilne družbe Za pravično Slovenijo pred enim letom**, je potekalo v oceni, da so razmere v državi dramatične. Kako prav smo imeli, žal. In še več kot to. **Živimo v času, ko nam pred očmi uničujejo državo. Kot da so izruli slovensko lipo iz zemlje in jo obrnjeno znova potisnili vanjo. Tako da se korenine sušijo na soncu, pomladno listje pa gnije v zemlji. Po tej poti norosti in prepleta zgodovine, ki se ponavlja kot spačena farsa – ne smemo, ker vodi v pogubo. Pesnik neke pretekle dobe prave:** » Ne peti, rjoveti bi morali v teh dneh poeti, ker pesmi tihe ne ranijo srca.... A potrebno je še več kot to; v 23 letu samostojnosti smo soočeni z neverjetnim dejstvom da so se je protislovenska nomenklatura, skupaj s svojim ideološkim pratežem polastila vseh ključnih pozicij. In to ne bi bila poglobitna težava, če ne bi svojih vzvodov brezsravno izkoriščali za ideološki rasizem, za ideološko izločanje in uničevanje svojih tekmecev. **Gre za teptanje kulturne formacije, ki mo jo dosegli v Evropi in civilizacijskih standardov na katerih temelji sožitje v svetu. Tako pa smo v Sloveniji** namesto rasti demokracije, priča obnavljanju povsem totalitarnih vzorcev iz orožarne naše polpretekle zgodovine: - deležni smo torej medijske in kot kaže tudi sodne likvidacije tistih, ki ogrožajo nomenklaturu.

Kot farsa, se nam v povsem drugačnih sprevrženih okoliščinah – ponavlja obračun iz dobe komunizma. Le da tokrat bolj prefinjen, na udaru so v prvi vrsti vodniki. Ob tem pa igra koračnica in postavljajo se živopisne kulise, da bi ustvarili vtis normalnosti – kot da je vse v redu in da bo v tem duhu minilo tudi to poletje. A ni v redu. **Nekdo je rekel: » požar je v deželi«** A gasilce so odstranili in na čelu intervencijske enote so **piromani.**

Kratkovidnost, naivnost, kdo bi vedel izpred četrtr stoletja, ko ni bilo lustracijskega preloma, se nam zelo maščuje. Sedaj ne gre za politični prestiž, kdo bo koga in kdo bo vladal. Če bi šlo le zato, **za normalno politiko**, se civilna družba ne bi oglasila, nas ne bi bilo tukaj. **Oglašamo se, ker je v krču naša domovina, ker so ogrožene naše vrednote. Zelo močne silnice nas potiskajo iz Evrope, a mi smo sredi nje in ne gremo nikamor!**

To s čemur smo soočeni sedaj pomeni vstop v obdobje vsesplošnega nazadovanja in hudo se sliši ampak – če bo šlo tako naprej je in bo ogrožen obstoj naše države in posledično nacije. Zakaj? **Imamo marsikaj kar evropski zahod in niti vzhod nimata: Imamo unikatna zborovanja v Stožicah z komunističnimi simboli**, imamo ognjeni napis Tito na Sabotinu, imamo predsednico sodišča, ki se zabava s totalitarnimi simboli in predsednika vrhovnega sodišča, ki se javno poslužuje zlorab proti osamosvojiteljem. Imamo del pravosodja, ki deluje sinhrono s potrebami dela politike – vsakič pred volitvami.

To imamo. Nimamo pa gospodarskega okrevanja, nimamo novih delovnih mest, nimamo medijske svobode, nimamo poguma in časti, da bi pokopali mrtve, nimamo moralne moči, da bi vzdignili deželo iz blata. **Zato zaostajamo za vzhodno evropskimi državami.** Prav zato, ker se je v demokracijo vtihotapila nomenklatura, ki ni vajena zmagovati na demokratičen način, ki ni vajena živeti od rezultatov svojega dela ampak le če je priseseana na tkivo države in naroda.

In tega državljanji v civilni družbi ne moremo mirno gledati. Živelimo smo že čase, ko smo morali misliti tako kot režim ali molčali. Sedaj ne molčimo več, kot tudi ne molčimo o zmotah v naših vrstah, ne močimo o

sramotnem početju v naši Cerkvi. Nastaja aktivno državljanstvo. Vendar, Slovenci in državljani, Ni **dovolj da smo pogumni v svojih mislih**, v zaprtih okoljih – nujno je, da smo **jasni v zagovoru svojega vrednostnega bistva** in zahtev tudi na javnem mestu. In to bistvo je spoštovanje slovenske domovine, njenih mož in žena, naše kulture in civilizacijskega okvira, ki je Evropski. Ob spoštovanju vseh drugih. **Naše bistvo je pravična Slovenija za vse, pod enakimi pogoji!**